

givet Indflytningstilladelse. Men jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at der er overmaade mange Andragere, som har haft deres Økonomi i Orden, og som har ønsket en 3, 4 eller 5 Værelers Lejlighed, men som ikke har faaet den, fordi de nødvendige andre Betingelser for at faa Indflytningstilladelse manglede. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem skal forsøge at drage de Linier, som han drog, for Kommunalbestyrelsernes Motivering, i alt Fald ikke for saa vidt angaar Hovedstadens Kommunalbestyrelses Motivering for at give Tilladelse eller ikke give Tilladelse. Motiverne har — det tør jeg sige — i hvert Tilfælde ikke været de af det ærede Medlem angivne.

Jeg skal med disse Par Bemærkninger anbefale Forslaget, som sagt uden Begejstring, men som det eneste, der kan naas i Øjeblikket.

Gødskesen: Mit Parti og jeg har stedse ment — og jeg har haft Lejlighed til at udtale det her i Tinget —, at de Restriktioner med Hensyn til Boligforholdene, som vi har haft i de sidste Aar, er ekstraordinære og derfor bør forsvinde, naar de ikke længere er nødvendige. Nu har vi jo faaet en Afviklingslov, nemlig Loven af 1925, og under Hensyn særlig til de stærke Fødselsveer, som denne Lov har haft, forekommer det mig, at der er god Grund til at holde fast paa Lovens Regler. Hvis det skulde vise sig, at der kan findes en Ordning, som alle interesserede Parter kan tiltræde, vil vi naturligvis tage en saadan Ordning under velvillig Overvejelse, men saa længe det ikke er Tilfældet, ønsker vi at holde fast ved Loven af 1925. Det forekommer os ikke, at der her under Sagen er fremkommet Grunde, som kunde bringe os til at fravige dette Standpunkt, og vi agter derfor at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Hermed kunde jeg i og for sig slutte, og jeg vilde have gjort det, hvis Forhandlingen i dette høje Ting havde fundet Sted for 8 Dage siden. Men i den sidste Tid er der fremkommet et helt nyt Spørgsmaal, der ikke forelaa, den Gang Sagen blev behandlet i det andet høje Ting. Forholdet er nemlig det, at de Restriktioner, som Lovforslaget sigter paa, er rundt om i Kommunerne udløbet den 1. Maj 1927, saaledes at der nu er opstaaet et Mellemlum, i hvilket der ikke gælder nogen Lov. I Løbet af disse Dage har enhver kunnet flytte ind i Kommunerne, selv om han ikke havde en Kontrakt, der

skrev sig fra Tiden før 29. April 1927. Jeg spørger nu: Er det Meningen, hvis dette Lovforslag vedtages, at de Folk, der saaledes er flyttet ind, skal drives ud igen, og at Loven altsaa skal have tilbagevirkende Kraft? Jeg tror ikke, at dette gaar. Det er altid en betænkelig Sag at give en Lov tilbagevirkende Kraft, men det er i forhøjet Grad betænkeligt, naar det drejer sig om enkelte private Borgeres Rettigheder. Hvis det imidlertid heller ikke er Meningen, hvis det er Meningen, at Loven ikke skal have tilbagevirkende Kraft, vil det sikkert være nødvendigt at omredigere Lovens Bestemmelser, som jo er affattet med den Udsigt for Øje, at man kunde blive færdig inden 1. Maj. Det forekommer mig, at her er et Spørgsmaal, som de, der overhovedet ønsker at fremme Loven, bør tage under den alvorligste Overvejelse, de bør søge at faa dette Spørgsmaal klaret, inden de endeligt stemmer for Lovforslaget.

Aubeck: Vi kan sikkert alle være enige om, at det, at man overhovedet skal være undergivet Stavnbaandet, som det populært kaldes, her i dette Land endnu, er en højest beklagelig Ting. Det skulde helst være saaledes, at en dansk Borger kunde bosætte sig i sit eget Fædreland, hvor som helst han fandt sig foranlediget til og maatte ønske det i Kraft af den Gerning, han drev. Men Forholdet er nu en Gang det, at vi under Krigsperioden er kommet ind i Boligvanskeligheder, især for Købstædernes Vedkommende, og at vi endnu ikke paa langt nær er kommet ud over dem. Det er sikkert ikke blot foruden København den store By Aarhus, der er ude i Vanskeligheder, men der kan nævnes en hel Del Købstæder, ned til smaa bitte Købstæder, som er ude for ret betydelige Vanskeligheder i saa Henseende, og saa længe det er Tilfældet, forekommer det mig, at der er god Brug for Restriktioner, for at Huslejen ikke skal blive skruet alt for frygteligt i Vejret saavel som af andre Grunde, og at det derfor er rimeligt og ret, at vi beholder dem i hvert Fald et Stykke Tid. Nu er der under Behandlingen i Folketinget sket den Ændring i Ministerens oprindelige Forslag — udover den, at den oprindeligt foreslaaede § 1 helt er udgaaet, hvad jeg hilser med overmaade stor Tilfredshed —, at medens Minsteren foreslog, at det kun skulde være Byer med 15 000 Indbyggere og derover, som kunde faa Tilflytningsbestemmelsernes Gyldighed forlænget indtil December, er Indbyggertallet nu sat til 12 500. Det er for de Byer, som kom-